

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy prawa wspólnotowego, a w szczególności na mocy art. 19 tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. L 149, s. 85.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-334/08)

(2008/C 223/65)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Aresu i A. Caeiros)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając udostępnienia Komisji środków własnych odpowiadających długowi celnemu wynikającemu z udzielenia niezgodnych z prawem pozwoleń na utworzenie i prowadzenie składów celnych typu C w Taranto przez Direzione compartimentale delle dogane per le Regioni Puglia e Basilicata z siedzibą w Bari oraz następujących po nich pozwoleń na przetwarzanie pod nadzorem celnym i na uszlachetnianie czynne do ich cofnięcia w dniu

4 grudnia 2002 r., Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 10 WE, art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom⁽¹⁾ z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich oraz art. 2, 6, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000⁽²⁾ z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot,

- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Komisja Europejska zarzuca rządowi włoskiemu, że odmówił on udostępnienia Wspólnocie Europejskiej środków własnych — szacowanych na 23 mln EUR — odpowiadających niektórym, niezgodnym z prawem pozwoleń celnym udzielonym w Taranto w okresie pomiędzy lutym 1997 r. a grudniem 2002 r.

Przedmiotem sporu jest głównie odpowiedzialność za kwoty odpowiadające środkom, które nie mogły zostać pobrane w związku ze spornymi działaniami niezgodnymi z prawem. Rząd włoski podnosi, że nie jest odpowiedzialny za utracone wpływy wynikające z wskazanych nieprawidłowości, ponieważ należy je przypisać wyłącznie urzędnikom, którzy spowodowali szkodę. Komisja jest natomiast zdania, że obowiązujące przepisy prawa wspólnotowego zobowiązują państwo włoskie do ponoszenia wszystkich skutków finansowych wynikających z — również bezprawnych — zachowań urzędników, działających w jego imieniu i na jego rachunek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 42.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Josef Holzinger przeciwko Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Sprawa C-332/07)⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, s. 1.